Temps Ordinari - Tretzè diumenge

Per Administrador el dg., 27/06/2010 - 09:00

1 Re 19,16.19-20
Ga 5,1.13-18
Lc 9,51-62

Avui estem orgullosos de viure en un món adult, autònom i lliure. Un món de progrés científic sense límits: acabem de crear la primera cèl·lula de laboratori (artificial). Un món amb futur. I alhora, mai com ara la humanitat -i cadascú de nosaltres- estem més controlats, vigilats, manipulats i decidits per forces ocultes que no acabem mai d'esbrinar. Això és ser lliure?La fe ens fa lliures La Paraula de Déu ens recorda avui la nostra dignitat: *"Crist ens ha alliberat de (tot) l'esclavatge i vol que siguem lliures"* , com recordava Pau als cristians de Galàcia. Crist ens ha alliberat d'aquesta tendència innata a l'egoisme amb què venim al món perquè naixem buits i ens hem d'anar omplint. Però com? Robant o donant? *"Mireu de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust",* avisa Pau assenyadament a la comunitat de Galàcia. La fe és per als creients el nostre marc de llibertat. I la llibertat és una conquesta del dia a dia que ens permet anar-nos obrint als altres per compartir i estimar. Així esdevenim més i més lliures, a mida que ens donem més i més als altres. **Lliures per seguir a Jesús**Jesús va cap a Jerusalem. Decidit, encara que sap el que li espera. El seu testimoni i el seu missatge no els hi cau bé als samaritans i els deixebles li diuen que s'imposi , *"que baixi foc del cel i els consumeixi".* Jesús els renyà. La llibertat de creure en Jesús no s'imposa, ni es pot imposar mai. Tot passant, sorgeixen alguns que es proposen de seguir-lo, amb condicions. I Jesús no els accepta i els hi diu que s'ho pensin millor. No és cap perfeccionisme, prou veiem darrerament de quin fang estem fets tots a l'Església, santa i pecadora. És tan sols per posar el desig de llibertat en un horitzó d'amor, sense límits ni condicions. **Lliures per estimar**La passió de Jesús era el Regne de Déu. Vivia apassionat pel Regne. No era tan sols no fer cap mal, sinó vèncer el mal. I això només es pot assolir amb un amor sense fronteres: donant la vida. Només som lliures quan estimem. "Mi libertad termina donde empieza la del otro y mi libertad empieza donde termina la del otro", ens diu en Pere Casaldàliga, bisbe emèrit de Sâo Fèlix d'Araguaia, ben a l'inrevés de la cultura dominant d'avui dia on la meva llibertat no té cap mena de fronteres: *"si us mossegueu i us devoreu mútuament* -avisa també Pau- *acabareu destruint-vos".* Sant Agustí també ens deia: "Estima i fes el que vulguis", però cal afegir que no és fàcil d'estimar així. Els creients avui no ho tenim fàcil. És, tanmateix, una vocació apassionant. Escoltem aquest poema:"Si ets pacient i comprensiu, si escoltes de veritat els altres, si et poses en el seu lloc, si estimes així... fes el que vulguis!Si no busques tan sols la teva llibertat individual, si ets solidari amb els que pateixen i lluites per ells,si no t'enfurismes perquè els altres veuen les coses d'una manera diferent,si no ets rancorós envers els que no et comprenen,si estimes així... fes el que vulguis!Si ets capaç de creure en els altres, Si creus en les possibilitats de canvi que hi ha en tu i ens altres,Si ets capaç de confiar en Déu encara que no entenguis els seus camins,Si estimes així...fes el que vulguis!

ETIQUETES
LLIBERTAT IMPOSICIÓ